

Den Betragtning, som den Gang blev gjort gældende, at Danmark som Medlem af „Folkernes Forbund“ ikke har nogen Forpligtelse til at opretholde et Militærvæsen til krigsmæssigt Brug, er siden da yderligere blevet underbygget.

Da Verdenskrigen udbrød 1914, viste det sig, at Hærordningen af 1909 fuldstændig svigtede. Hovedopgaven ved denne Ordning var den, at København burde sikres imod, at den ved Trusel om Bombardement skulde kunne bringes til Underkastelse. Men da Flaadens og Hærens øverste Ledelse i 1914 blev spurgt, erklærede man, at man fra Søsiden ikke var i Stand til at forhindre et Bombardement af København til Raadhuspladsen, og fra Landsiden vilde Forsvaret kun kunne være af ganske kort Varighed.

Man var derfor ogsaa ved Verdenskrigens Slutning fra alle Sider enig om, at med de Erfaringer, vi herhjemme havde indhentet, lod Militærordningen af 1909 sig ikke opretholde, og der blev derfor i Henhold til Lov af 12. Februar 1919 nedsat en „Kommission til Undersøgelse og Overvejelse af Hærens og Flaadens fremtidige Ordning“. Denne Kommission fik bl. a. til Opgave „at udrede en samlet Plan til Hærens og Flaadens Ordning i Fremtiden, hvorved der maa tages særligt Hensyn til, at Ordningen passer til Danmarks Stilling til de øvrige Stater“.

Kommissionen afgav sin Betænkning i Finansaaret 1922, og umiddelbart derefter fremsatte Regeringen Forslag til en ny Forsvarsordning. I August samme Aar vedtog Rigsdagen de Lovene om Ordningen af Hæren og Søværnet, som nu er de gældende.

Ved denne nye Ordning gik man fuldstændig bort fra det, som var Opgaven ved Ordningen af 1909: det direkte Forsvar af København, og man lagde i Stedet derfor for Hærens Vedkommende Hovedvægten paa Forsvaret af Jylland.

Men ogsaa her er det sikkert, at den Hær og Flaade, som fremgik af Lovene af 1922, vil være fuldkommen ude af Stand til at løse de Opgaver, de har faaet. Ogsaa de Udtalelser, som er fremkommet fra militær sagkyndig Side efter Lovenes Vedtagelse, bekræfter fuldt ud dette.

Ved Gennemførelsen af nærværende Lovforslag om Afrustning sammen med Forslagene om Oprettelse af et Vagtkorps og en Statsmarine vil Danmark være i Stand til at opfylde sine internationale Forpligtelser, og man skaber en Ordning, som ikke blot medfører betydelige Besparelser, men samtidig yder os større Betyggelse end den, som Militærordningen af 1922 yder os.“

Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte Forsvarsministeren sig om den finansielle Virkning af Gennemførelsen af dette Lovforslag og de to andre dertil hørende, om et Vagtkorps og